

1. Primul motiv este întemeiat pe o eroare de drept în ceea ce privește condițiile necesare pentru angajarea răspunderii Uniunii Europene în punerea în aplicare a articolului 24 din Statutul funcționarilor Uniunii, întrucât TFP a impus ca incidentul incompatibil cu ordinea și cu liniștea serviciului să aibă un impact asupra funcționării serviciului și asupra sănătății protagoniștilor, în condițiile în care această din urmă condiție nu ar fi prevăzută nici de statut, nici de jurisprudență. În plus, recurentul susține că TFP a denaturat elementele de fapt considerând, pe de o parte, că Curtea de Conturi a luat toate măsurile necesare pentru restabilirea bunei funcționări a serviciului și, pe de altă parte, că tulburarea serviciului nu a avut impact asupra sănătății protagoniștilor, în condițiile în care Curtea de Conturi nu ar fi acționat în mod suficient de rapid și de energic pentru a pune capăt situației conflictuale care a determinat o invaliditate permanentă totală a reclamantului (referitor la punctele 67 și 68 din hotărârea atacată).
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept cu ocazia controlului de legalitate realizat de TFP atunci când acesta a afirmat că aprecierile medicale care pun în evidență existența unor tulburări psihice care rezultă dintr-o hărțuire morală suferită de reclamant în cadrul muncii sale nu permit să se stabilească faptul că acesta din urmă a fost efectiv victima unei hărțuiri. Recurentul invocă faptul că TFP nu este competent să repună în discuție aprecieri medicale și să tragă concluzii contrare (referitor la punctele 69 și 70 din hotărârea atacată).
3. Al treilea motiv este întemeiat pe o încălcare a principiului proporționalității întrucât TFP a evaluat prejudiciul rezultat din întârzierea cu mai mult de doi ani în transmiterea raportului anchetei către reclamant la 2 000 de euro fără a furniza o motivație care să permită reclamantului să înțeleagă aprecierile care au condus la acest quantum. Recurentul invocă faptul că TFP nu a ținut seama de contextul în care acest prejudiciu a apărut.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe o eroare de drept cu ocazia repartizării cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2014 – U4U și alții/Parlamentul European și Consiliul

(Cauza T-17/14)

(2014/C 112/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Union pour l'Unité (U4U) (Bruxelles, Belgia), Unité & Solidarité – Hors Union (USHU) (Bruxelles), Regroupement Syndical (RS) (Saint Josse-ten-Noode, Belgia) și Georges Vlandas (Bruxelles) (reprezentant: F. Krenc, avocat)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Constatarea admisibilității și a temeiniciei prezentei acțiuni;
- în consecință, anularea Regulamentului nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, în măsura în care:
 - 1) modifică anexa X la statut (art. 1, nr. 70) ;
 - 2) modifică articolul 45 din acest statut și anexa I și introduce secțiunea 5 în anexa XIII (art. 1, nr. 27, nr. 61 și nr. 73, k).
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

Primele trei motive privesc modificarea anexei X la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 10 din Statutul funcționarilor, a articolelor 12, 27 și 28 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și a articolului 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”), în special prin faptul că comitetul pentru statut nu a fost consultat în legătură cu modificarea anexei X.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 12, 27 și 28 din cartă și a articolului 11 din CEDO prin lipsa unei informări și a unei consultări efective și adecvate a sindicatelor, a funcționarilor și a agenților în legătură cu modificarea anexei X.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor unei bune legislații și în special a obligației de scrupulozitate și a obligației de motivare.

Ultimele trei motive privesc modificarea articolului 45 și a anexei I la Statutul funcționarilor, precum și adăugarea secțiunii 5 în anexa XIII la statut.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 10 din Statutul funcționarilor, a articolelor 12, 27 și 28 din cartă și a articolului 11 din CEDO, în special prin faptul că comitetul pentru statut nu a fost consultat cu privire la reforma carierelor AD.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 12, 27 și 28 din cartă și a articolului 11 din CEDO prin lipsa unei informări și a unei consultări efective și adecvate a sindicatelor, a funcționarilor și a agenților cu privire la reforma carierelor AD.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor unei bune legislații și în special a obligației de scrupulozitate și a obligației de motivare.

Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2014 – Nguyen/Parlamentul European și Consiliul

(Cauza T-20/14)

(2014/C 112/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Huynh Duong Vi Nguyen (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea unor dispoziții, printre care articolul 7 (concediul aferent duratei călătoriei) din anexa V la statut, precum și articolul 8 (cheltuielile de călătorie) din anexa VII la statut, modificate prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial nr. L 287 din 29 octombrie 2013, având în vedere că dreptul la cheltuielile de călătorie și la concediul aferent duratei călătoriei este legat de indemnizația de expatriere sau de reședință în afara țării de origine;
- obligarea pârâților la plata către reclamant a sumei de 169 051,96 euro pentru prejudiciul material suferit, precum și a sumei de 40 000 de euro pentru prejudiciul moral;
- obligarea pârâților la plata de daune interese moratorii și compensatorii cu rata de 6,75 în favoarea reclamantului pentru prejudiciul moral și material suferit;
- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în prezenta procedură.